

VIŠTUCKÉ LISTY

2

Ročník V.

Na sviatok Krstu Krista Pána 9.januára 2005

týždeň 2.

Pravdivosť

„Malý Jožko našiel kdesi v šope starý peniaz. Bol asi zo striebra. Celý natešený bežal ku starému otcovi. „Dedko pozri, čo som našiel!“ a podal dedkovi svoj nález. Dedko ho vzal do dlane. Poriadne si ho poprezeral, poklepal a potom povedal: „Nuž, musíme už len zistiť, či je pravý.“ A vzápätí už zubami skúšal jeho pravosť. Áno, je pravda, že iba pravý peniaz má skutočnú hodnotu. Nepravý môže hneď vyhodiť. Ten nie je nanič. Jedine na ozdabu. V tomto prípade však dedko zistil, že je pravý.

Iný príbeh o pravosti zasa odznel na súťaži: „Dievča za milión“. Hovorilo sa totiž o pravej, neumelej kráse. O tom, že niektoré dievča nie je prirodzené, ale vumelkované, alebo že nepôsobí prirodzene, ale umelo a strojene... Podobne to býva i na iných súťažiach krásy alebo športu. Ľudia vedia dnes rozlíšiť prirodzené od umelého. V správaní, v rozprávaní, vo výzore a postave a pod... A čo je zaujímavé, že i tu má úspech to, čo je pravé, skutočné, nefalšované. To čo prirodzené. Od prírody pekné, nepretvarované, jednoduché alebo čisto prirodzené...

Další dôkaz o tom, že ľudia majú radšej to, čo je pravé, nefalšované bola anketa o tom, aké hodnoty uprednostňujú a ktoré zlé vlastnosti nenávidia a neznášajú. Ako aj v predošlých prípadoch víťazila čestnosť, úprimnosť, pravdivosť, dôvera a naopak za zlé bolo považované: pretváрка, pokrytectvo, klamstvo, podvádzanie, neúprimnosť, nečestnosť, nevera atď. I tu vidieť, že ľudia majú radi od prirodzenosti to, čo je pravé a nefalšované a neznášajú práve faloš.

Škoda ale, že napriek tomu, že to vieme, stretáme sa dnes s takou falošnosťou, ako možno nikdy predtým. Vidíme neúprimné priateľstvá, falošné kamarátstva i falošné lásky. Stretáme sa s pokrytectvom, neúprimnosťou, s klamstvom a pretvárkou. Počujeme často o lži, o podvodoch, o nevere, nedôvere... Stretáme sklamaných a zlomených ľudí, práve z dôvodu falošnosti a pokrytectva, z neopätovanej úprimnosti a z neopätovanej lásky...

Čo robiť, aby to tak dnes už nebolo medzi nami? V prvom rade je nám treba pokoru. Pokora to nie je ponižujúca vlastnosť. Pokora znamená pravdivý pohľad na seba. Vidieť sa v skutočnosti, bez falošných okrás a vzdušných zámkov okolo seba. Vidieť sa pravdivo a prijať sa tak aký som. So svojimi dobrými i zlými vlastnosťami. Druhá vec je prijať i druhých takých akí sú. Mať ich radi takých akí sú. Byť jednoducho sami sebou. A prijať aj druhých takých akí sú, aby aj oni mohli byť sami sebou... Nenamýšľať si o sebe a ani o druhých viac ako som a ako sú... Byť pravdivý. Na druhej strane sa ani neponižovať viac ako je pravda. Isto každý máme i dobré stránky, dobré vlastnosti. Z nich sa máme tešiť, veď oni sú našou ozdobou a potešením pre druhých. Vedieť z nich mať radosť a ďakovať za ne Bohu, veď od neho ich máme.

Neporovnávajme sa s inými. Nezávidíme iným, ani nepohrdajme inými. Nesnažme sa byť za každú cenu rovnako atraktívni, vtipní a zábavní ako oni. Áno, veď i ty máš dary, ktorí zase druhí obdivujú na tebe... Každý sme originál...

A napokon buďme vždy pravdivý. Každý človek má určité právo pomýliť sa, urobiť chybu... To nie je ešte tragédia. Poučme sa z toho. Ale hlavne nič nezakrývame, ani rečami, ani ničím iným... Čo sa už stalo sa neodstane. I tu prijíme seba takí akí sme. Čo je minulosť je minulosť – to je už za nami. Keď o tom nechceme rozprávať tak aspoň mlčme, ale nikdy neklamme a nezakrývame si chyby a slabosti nejakým klamstvom – tým by sme sa stali stále viac pokryteckjšími. Pravda je viac ako dokonalosť a neomylnosť. Buďme vždy pravdiví a úprimní. Pravda a statočnosť sú krásne hodnoty. Tie nám budú ozdobou a zakryjú i naše chyby a nedostatky...

A napokon vedzme, že i nášmu Bohu sa páči to, čo je pravé nefalšované... Páči sa mu Dávid, ktorý spáchal hriech ale vyznal ho a priznal. Páči sa mu Mojžiš a Áron i oni pochybili, ale boli úprimní voči sebe i voči Bohu. Páčia sa mu i ďalší a ďalší, ktorí neboli celkom dokonalí, ale priznali i vyznali, čo bolo zlé a on im odpustil... Nepáči sa ani Bohu falošnosť, klamstvo a neúprimnosť... Už hneď na začiatku sveta Adam a Eva si nepriznali a neuznali, že urobili chybu... Kain podobne nechcel si priznať, že spravil hriech... A sám Pán Ježiš odsúdil pokrytectvo a falošnosť farizejov a zákonníkov. Oni sa navonok tvárili zbožne, ale boli plní pokrytectva a zloby. Vďaka, že máme ešte stále medzi sebou bratov a sestry, ktorí sú pravdiví, úprimní, nepokryteckí, plní lásky a statočnosti. Vďaka.

*Syn Otca jednorodný,
prvopočiatok stvorenia,
ty krstom všetkých posviacaš
a Božie deti tvoríš z nás.*

*Prišiel si z rajskej výsosti
v podobe ľudskej bytosti
smrťou vykúpiť stvorenie,
aby žil človek blažene.*

*Prosíme teba, Kriste náš,
prebývaj vierou, láskou v nás;
daj svetlo srdcu, ktoré ho
pretvorí v stánok Milého.*

*Ty, Pane, s nami zostávaj,
noc tmavú od nás odháňaj,
zmy z našej duše vinu, hriech
a udeľ milosť, spásny liek.*

*Kriste, si pravda, život náš,
kiež od nás úctu, slávu máš;
ty, sláva Otca, Ducha jas,
zjavuješ sa nám v každý čas.
Amen.*

Hymnus na sviatok Krstu Krista Pána

Čo je krst?

V českom Katolíckom týždenníku sa pred niekoľkými rokmi objavil článok, ktorý čitateľom približoval sviatosť krstu. Zaujal ma tu jeden veľmi častý, no pritom nesprávny názor ľudí na túto sviatosť. Podľa neho krst je kresťanský spôsob uvádzania do života, podobne ako sa kedysi robilo na vtedajších miestnych či mestských národných výboroch.

Možno súhlasiť s týmto názorom? Navonok môžeme mať hádam tento dojem. No na to, aby krst neostal iba jednorázovou vonkajšou slávnosťou, ale aby mal svoje pokračovanie v našom živote a skutočne v nás zanechal nezmazateľný charakter, je to určite málo. Krst - to je predovšetkým slobodné rozhodnutie pre život s Bohom, v Bohu a podľa Boha.

Istému misionárovi sa prihodila zaujímavá udalosť. Po nejakom čase opäť navštívil jednu zo svojich misijných staníc. Pred niekoľkými rokmi tu pokrstil mnoho ľudí. Teraz sa tu stretol s mužom, ktorý k nim patril. Misionár chcel vedieť, či si ešte pamätá niečo z toho, čo sa spolu učili, a tak mu položil niekoľko otázok: „Kto je pre teba Boh? Koľko je osôb v Trojici? Koľko máme sviatostí?“ Lenže ten úbohý chlapík nedokázal odpovedať ani na jednu z nich. Misionár sa mu snažil pomôcť, no všetka námaha bola márna. Pri spomienke na všetok čas, ktorý venoval tým ľuďom, sa ho zmocnil nepríjemný pocit frustrácie. Predsa však tomuto mužovi položil ešte jednu otázku: „Povedz mi, čo si si zapamätal o Ježišovi a o katolíckom náboženstve?“ A on odpovedal: „Predtým som mal vo zvyku hovoriť hrubé slová - a teraz ich už nehovorím, predtým som sa vracal do svojej malej chatrče opitý a teraz to už nerobím. Mal som vo zvyku biť svoju manželku teraz jej pomáham. Predtým som býval agresívny - a teraz už nie som. To je všetko, čo si pamätám.“

Tento muž hovoril, ako Boh zmenil jeho život, nevykladal nejaké naučené teórie o Bohu. Za zmenou jeho života však stálo skutočne pravé poznanie Boha, ktoré z úrovne informovanosti prešlo do úrovne skúsenosti a osobného zážitku.

Apoštol Pavol nám hovorí, že musíme byť „vštepení“ do Ježiša tak, ako je vštepená ratolesť do viničného kmeňa. Ak nie sú ratolesti vštepené do kmeňa, je to otázka času, kedy uschnú a budú dobré už len na spálenie. Svätý Pavol tiež hovorí „oblečte si Pána Ježiša Krista“. To znamená mať jeho myseľ

a jeho srdce, každú časť seba vložiť do jeho rúk, aby nás mohol používať ako svoj nástroj. Aby mohol vidieť našimi očami, dotýkať sa, uzdravovať a oslobodzovať našimi rukami, počúvať tých, ktorí trpia, našimi ušami a milovať ich našim srdcom. Znamená to teda myslieť Ježišovou myslou tak, akoby to bol on, kto myslí a kto sa rozhoduje. Znamená to milovať druhých ľudí spôsobom, akým ich miluje Ježiš.

V krste sa pre toto všetko rozhodujeme. Krst nás na to všetko zaväzuje, ale zároveň aj uschopňuje. Veď tak ako na Ježiša po jeho pokrstení vodou Jordánu zostupoval Boží Duch v podobe holubice, zostupuje aj na nás skrze vodu krstu. Ježiš má takto šancu i naďalej žiť a konať veľké veci v živote človeka. Nemá už telo z Panny Márie, ale „oblekol“ si telo, ktorým sme my, aby v ňom mohol opäť uzdravovať, konať zázraky, aby sa v ňom mohol znovu z lásky obetovať za život sveta.

Dáme mu túto šancu?

DUŠAN BERTA

Sväté omše v 1.týždni cezročného obdobia

10. I. Pondelok

18.00 +Fridrich Jurčovič, manž. Anna a deti

12. I. Streda

18.00 + František Belko, manž. Helena a st. rodičia z oboch strán

14. I. piatok

18.00 na úmysel ordinára

15. I. sobota

17.00 na úmysel ordinára

Upratovanie kostola č.d. 101-122

16. I. 2.nedel'a v cezročnom období

8.00 za farníkov

9.15 + Berta Plevčíková (1.výr.)

Liturgický kalendár

10. I. pondelok sv. Agaton, pápež, sv. Pavol, pustovník

11. I. utorok sv. Hygin, pápež

12. I. streda sv. Ernest, mučeník

13. I. štvrtok sv. Hilár, biskup, uč. cirkvi

14. I. piatok sv. Felix z Noly, kňaz.

15. I. sobota sv. Arnold Jansen, kňaz

Slovo na dnes

Nepoznať Písmo znamená nepoznať Krista.

Sv. Hieronymus

Lectio divina

Ako sa prihovára človek inému človeku? Na ľudskej komunikácii nie je nič tajomné. Ostatných ľudí spoznávame tak, že počúvame slová, čo vyslovujú. Slová sú premostením priestoru medzi ľuďmi. Umožňujú nám o druhých viac zistiť a viac sa k nim priblížiť. Kresťania preto oddávna hľadeli na Bibliu s bážňou, lebo obsahuje slová, ktoré premostujú priepasť medzi človekom a Bohom - Božie slová. Biblia ide dokonca o krok ďalej - ukazuje, ako sa Božie slovo nakoniec stane telom a krvou Ježiša Krista. Keď sa učíme načúvať jeho slovám, načúvame slovám Božím. Keď sa ho učíme milovať, učíme sa milovať Boha.

Napriek všetkému času vyhradenému v našej „modlitbovej príručke“ tichu, sme aj tak väčšinou skôr rozprávali. Aby nás však modlitba viedla k vytváraniu takej lásky, ktorá jediná nás bude neustále meniť v lepších ľuďmi, musíme sa učiť načúvať.

Pravá kresťanská modlitba preto nezačína tak, že sa vrhneme do nejasných stavov transcendentného vedomia, ale tak, že sa budeme snažiť načúvať Božím slovám, najmä tým, ktoré povedal Ježiš Kristus. Keď potom čítame Písmo a slovám v modlitbe pomaly dovolíme vchádzať do nášho srdca, načúvame Božiemu slovu, ktoré k nám práve hovorí. Tak sa modlievali prví kresťania. Táto metóda sa nazýva lectio divina alebo posvätné či božské čítanie. Nazvali ju tak nielen preto, že verili, že slová, ktoré čítajú, boli inšpirované Duchom Svätým, lež preto, že verili, že pri ich čítaní aj oni budú inšpirovaní tým istým Duchom, ktorý im tieto slová vnukol. Verili, že skrze sväté čítania budú uvedení do akéhosi hlbokého dialógu s Bohom, ktorý ich povedie k tomu, čomu svätý Pavol hovorí šírkou i dĺžkou, výškou a hĺbkou Kristovej lásky, presahujúca všetko poznanie.

Aj keď niekedy môžeme objaviť a uznať za užitočné iné spôsoby modlitby, nikdy nesmieme zabudnúť na Bibliu. Vždy sa k nej vracajme ako k najdôležitejšej kresťanskej modlitebnej knižke.

David Torkigton

Rozjímania nad Svätým písmom Starého zákona

MNOŽIA SA ĽUDIA, AJ ICH HRIECHY

Gn 10

- 1 *Toto je potomstvo Noemových synov: Sema, Chama a Jafeta. Po potope narodili sa im totižto synovia:*
- 2 *Jafetovi synovia sú: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mosoch a Tiras,*
- 3 *Gomerovi synovia sú: Askenéz, Rifat a Togonna.*
- 4 *Javanovi synovia sú: Elisa, Taršiš, Kitim a Dodaním.*
- 5 *Z nich sa rozvetvili ostrovné národy podľa svojich krajín, jazykov, kmeňov a obyvateľstva.*
- 6 *Chamovi synovia sú: Chus, Mesraim, Fut a Kanaán.*
- 7 *Chusovi synovia sú: Saba, Hevila, Sabata, Regma a Sabatacha. Regmovi synovia sú: Šaba a Dadan*
- 8 *Chusovi narodil sa tiež Nimród. On začal byť mocnárom na zemi.*
- 9 *Bol udatným poľovníkom pred Pánom, takže sa hovorievalo: „Udatný poľovník pred Pánom ako Nimród“.*
- 10 *Jeho kráľovstvom bolo na počiatku: Babel, Arach, Achad a Chalane v zemi Senaár.*
- 11 *Z tejto zeme ťahal do Asýrie a vystavil Ninive, mesto Rechobot, Chale.*

Gn 10, 1 – 11

Prikazujem ti pred Bohom, ktorý všetkému dáva život...

(1 Tim 6,13)

Ako dlho spomínaš na prázdninové výlety do prírody a na zážitky s kamarátmi? Na niektoré aj po rokoch. A vieš o nich živo a pútavo rozprávať kedykoľvek na to príde reč. A ako si rozprával priateľovi o zážitkoch s Bohom? Keď sa ťa opýtal, v čom si minulý týždeň prežil Boží zásah, Božiu starostlivosť..., aj si rozmýšľal, aj si vedel, že si čosi také prežil, ale ani zďaleka si si to tak nepamätal a už vôbec si o tom nevedel tak pútavo rozprávať... Tak aj ľudia po potope. Na všeličo pamätali, aj po tisícročiach si rozprávali o potope, vo všetkých národoch, ale na Boží zásah v nej, na Božiu starostlivosť zabúdali. Na horách sa naučili stavať domy z kameňa a malty, v nížinách neskôr z tehál a asfaltu. Naučili sa spracúvať zlato, vynašli písmo, rozvíjali vedu a kultúru... Ale čo z toho, keď zabudli na Boha...

Otče, ľudia po potope zabúdali na teba, lebo boli zlí, nie hlúpi. Ako Kainiti pred potopou, tak Noemovi potomkovia po potope používali svoje schopnosti na zlo, na boj, nenávisť, pýchu, hriech... Zabúdali, ako aj ja zabúdam na toľké prejavy tvojej lásky. Z rozprávania rodičov napríklad viem, že lekári ma po narodení vyhlásili za beznádejný prípad, a ty si ma predsa zachránil aj pre pozemský život, nielen pre večný. Ale skrze tvojho Syna ťa prosím o odpustenie, že na nespočítateľné prejavy tvojej starostlivosti, ktoré som aj sám videl, už tak málo pamätám. Odpusť mi to, prosím ťa. Amen.

(Poznačím si do duchovného zošita jeden Boží skutok...)

Prečo nám dal Boh desať prikázaní ako jasné ukazovatele cesty?

Lebo chce svoje detí viesť k plnosti života.

Modré svetielko

3. februára 1959 o 23. hod. 12 minúte v desaťtisíc metrovej výške nad severným Atlantikom kapitán lietadla Waldo Lynch ešte raz pozrie na riadiacu dosku Boeingu 707. Druhý pilot Sam Peters študuje mapu. Lynch sa chce trochu povystierať.

Krátko po odlete z Paríža sa dostali do búrky s protivetrom 120 km za hodinu. Práve sa im podarilo vystúpiť do desaťtisíc metrovej výšky nad búrkovou oblasťou. Kapitán zapne automatické riadenie, zloží slúchadlá a vstane. Má 47 rokov, je svalnatý, plný energie. Poklepe Sama po pleci, čím mu dáva najavo, že na chvíľu odchádza.

Kapitán prechádza uličkou medzi cestujúcimi. Všetci sú ešte pripútaní bezpečnostnými pásmi, ktoré ich chránili v búrke. Vzadu plače nejaké bábätko v matkinom náručí. Kapitán Lynch matku upokojuje: „Už to pôjde lepšie, maličká bude môcť spať.“

To, čo sa v tej chvíli stalo, sa dá ťažko opísať a ešte ťažšie predstaviť si. Odrazu kapitán pocítil, že sa lietadlo nakláňa na pravé krídlo. Hodilo ho to na sedadlo na pravej strane a zároveň zhasli všetky svetlá. Potom sa dve-tri sekundy doslova vznášal vo vzduchu, až sa nakoniec ocitol na podlahe. Kapitán sa aspoň nazdával, že je to podlaha, lebo zo šoku bol celý ohúrený. No čoskoro zistil, že je prilepený na strope. Na to existuje len jedno vysvetlenie: Boeing leží na chrbte. Lietadlo strmhlav padá nadol ako kameň. Výkriky 116 cestujúcich, pripútaných bezpečnostnými pásmi na sedadlá, prevyšujú hluk motorov.

Kapitán Lynch absolvoval 15 000 letových hodín. Preto reaguje ako šéfpilot. Musí cestujúcich opustiť a hneď sa vrátiť do kabíny. S druhým pilotom sa muselo niečo stať. Ale ako sa má dostať k Samovi, keď ho zemská príťažlivosť tlačí k stropu! Lynch má neskrotnú silu, s nesmiernym úsilím sa mu podarí dostať k sedadlu a teraz sa sedadlo za sedadlom vlečie ku kabíne. Počuje hukot motorov, tie teda ešte fungujú. Ešte je nádej na záchranu lietadla. Ale čas! Vie, že je to otázka sekúnd. Lietadlo už muselo klesnúť do päťtisíc až šesťtisíc metrovej výšky, lebo je zase v búrke.

Odrazu Lynch zacíti pohyb lietadla: točí sa a špirálovito sa rúti. Tento raz si kapitán uvedomí: „To je koniec.“ Boeing 707 je už len trepotajúcim sa listom vo víchre. Cestujúci už nekričia, buď sú v bezvedomí, alebo čakajú na smrť.

Ale Lynch sa nevzdáva. Práve sa dostal k luxusnej kabíne. Z posledných síl sa od sedadla k sedadlu vlečie ďalej dopredu. Odrazu sa celé lietadlo otrasie. „Teraz sa zlomí!“ To bola kapitánova posledná myšlienka, prv, ako ho to obrátilo. Teraz sa už Boeing netrepe ako list vo vetre, ale ako raketa letí do mora. Hučanie motorov je neznesiteľné, celá kabína sa ním otriasa. Rýchlosť lietadla sa blíži k rýchlosti zvuku. No už nie je vydaná napospas búrke; kapitán znovu získava nádej. Ale koľko má ešte sekúnd? S nadľudským úsilím sa dostal ku kabíne a pocíti ruky, ktoré ho uchopia a strhnú dovnútra. Sú to mechanik a navigátor. Lynch sa chytí pilotovho sedadla a môže si naň sadnúť. Konečne drží v rukách riadiacu páku. Napriek noci a víchru vidí pod sebou rozbúrené more. Výšku odhaduje na 2000 metrov. Ale v jedinej sekunde, ako si to uvedomil, kleslo lietadlo už o 300 metrov. Keď sa pokúsi lietadlo zdvihnúť, vidí, že druhý pilot je v bezvedomí. Zakričí na

ostatných: „Pomôžte mi!“ Traja muži ako šialení trhnú riadiacu páku. No v strmom páde rovnajúcim sa rýchlosti zvuku ich to stále hádže naspäť; nedokážu to ani spoločnými silami. A burácajúce more už majú na dosah.

Odrazu sa druhý pilot preberie, štyria predsa dostanú Boeing do vodorovnej polohy!

Ešte pán sekúnd - a lietadlo by bolo explodovalo v Atlantiku. Nikto nie je zranený. To celé trvalo len pár minút.

Ale čo sa stalo? Druhý pilot študoval mapu a nezbadať hneď modré svetielko na rozvodnej doske, ktoré dávalo výstražný signál, že automatické riadenie nefunguje.

Boh ako dobrý Otec dal aj nám výstražné signály: desať prikázaní. V hrubých črtách ich vtláčil do srdc všetkých ľudí. Neprehliadajme ich! Môžu nám ušetriť mnohé katastrofy.

Svätý Hygin, pápež 11.január

Sv. Hygin, pápež (+142vRíme) Pochádzal z Atén, bol nástupcom pápeža Telesfóra, riadil Cirkev najpravdepodobnejšie v rokoch 138-142 (podľa udania tzv. Catalogus Feliciarrus).

Krstní rodičia

Svätý Hygin bol pápežom v ťažkej dobe za prenasledovania cisára Valentína. Cirkev už stratila veľa statočných mužov a žien. Ich svedectvo privádzalo iných k viere a tí sa dávali krstiť, ale... Ale častokrát prenasledovanie nevydržali - zrádzali...

Hygin bol pred ťažkou úlohou - ako pomôcť novokrstencom? Chápal, že kresťan musí mať solídnu výchovu, čas na osobné dozretie, prípravu na prijatie sviatosti krstu. A to nedokáže sám. Potrebuje niekoho tak, ako potrebuje novorodenec rodičov. Veľa sa modlil a Pán ho požehnal - ukázal mu riešenie. Sv. Hygin zavádza funkciu krstných rodičov. Dal i kritériá - mali to byť hlboko veriaci, statoční kresťania. Svojím životom i slovom sa mali stať ako svedkovia viery oporou v začiatkoch a povzbudením v ťažkostiach.

Pane, ako je to dnes? Mnohí krstní rodičia nespĺňajú kritériá nastolené pápežom Hyginom. Viac sa pri výbere pozerá na majetok rodinkárenie, prospech... Čo robiť? Azda poviem, to nie je moja starosť, som mladý... Pozor! Príde rad i na mňa. Možno budem raz niekomu krstným rodičom, možno budem raz hľadať vhodných krstných rodičov pre svoje dieťa. Dovtedy by som sa však mal na to pripraviť. Ako? Každodenným „krštením sa“ – teda zriekaním sa hriechu a konaním dobrých skutkov.

www.kjs.sk/vistuckelisty

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku